pue habet vim ſatiſfaciēdi ex carita te ex qua homo ipſam ſuſtinet. Et qz maior caritas apparet in hoc ꝙ aliquis ꝓ altero ſatiſfacit q̄z ſi ꝓ ſe ſatiſfaceret. Jdō minor pena reqritur in eo qui ꝓ alio ſatiſfacit q̄z in prin cipali requireretur. Unde dicitur in vita patruz: ꝙ ꝑꝑ caritatē vnius qui alterius fratris ſui caritate! duct⁹ pe nitentiā fecit ꝓ pctō qđ non cōmiſe rat alteri peccatū qđ ꝯmiſerat dimiſ ſum ē. Nota tertio ꝙ qui ꝓ alio ſa tiſfacit: ⁊ ſi mereat̄ ſibiipſi: ſi ē in ca ritate non tm̄ ſatiſfacit ꝓ ſe: niſi forte intenderet partem ſatiſfactiōis ꝓ ſe ipſo retinere. Et tunc minus ꝑfice ret alteri quo ad ſatiſfactionē. Nam cū ipſa ſatiſfactio ſit finita nō pōt to ta utriqz proficere: ſm totā uirtutez. Ueruntamē eſt ꝙ ſi ille ꝓ quo quiſ ſatiſfacit non indiget: utpote quia eſt in gloria uel nō eſt capax quia ē dā natus: tūc ille qui ſatiſfacit ſi hz talē intentionē in habitu ꝙ ꝓ ſe faceret ſi crederet non ꝑficere illi ꝓ quo fit proculdubio ei ꝑficiet. Et ſic uerifi cabitur illud Luce. x. Si ibi nō fue rit filius pacis: pax ueſtra reuertetur ad uos. Si querat̄ hic ſi quis dice ret morienti ꝙ totā penaz peccatoꝝ ſuoꝝ ſuſciperet ⁊ ꝓ eo ſatiſfacere uel let. An talis moriēs imediate poſt mortē ad celū uolaret. Dicēdū ꝙ n̄ ſz pateret̄ in purgatorio quouſqz il le ſatiſfactionē fecerit pro eo quaz ſi nō fecerit tunc uterqz ē debitor illiuſ pene. Unus pro cōmiſſo. Alius ꝓ omiſſo. Nullus. n. paradiſuz ingre di pōt niſi ſcoria tota peccati prius purgetur. Et niſi ſit extra oē debitū Jta ꝙ neqz ſit ipſe debitor nec ali quis pro eo. Ut dicit Richardus de media uilla in quarto diſ. xx. Et tm̄ de hac prima propoſitione.

Sequitur ſecunda propoſitio ſeu minor huius prime materie.

b

Oc aūt fieri ſolet in fraterni tatib⁹ in quib⁹ etiā ſctōs ad orandū ꝓ nobis nō paꝝ in citam⁹. Prima pars q̄ dicit ꝙ hoc fieri ſolet in fraternitatib⁹. ſ. ꝙ inten tio unius de fraternitate dirigat̄ ad alios cōfratreſ. Patet primo aucto ritate primi machabeoꝝ. i. xii. ubi di cit. Noſ oī tpe memores ſumus ue ſtri in ſacrificiis que offerimus ⁊ ob ſeruationib⁹ ſicut fas eſt ⁊ decet me miniſſe fratꝝ. Scđo rōne ſic. qa quā docūqz eſt pluriū cōuentio ſeu ſocie tas ꝑꝑ aliqđ ſpeciale cōmodū opoꝛ tet intētionē vni⁹ dirigi ad alterū. Sz ſic ē in fraternitatib⁹ đ quibus loqui mur. vt infra patebit. igit̄ ⁊c. Tertio pz a ſimili de ſocietate vł fraternita te ciuili que ſola intētione vel cōſen ſu ꝯtrahit̄ vt pz inſtituta de ſocietate Sic. n. diffinit̄ ſocietas a tulio ꝙ eſt duoꝛum vel plurium conuē⁹ ꝯtracta ob cōmodioꝛē vſum ⁊ liberioꝛē que ſtum. Sed nota hic p⁹ ꝙ intentio ali cuius ſm beatū Tho. in quarto. di. xij. poteſt ad alterū dirigi tripliciter. Pꝛimo in ſingulari: ſicut cū quis ꝓ alio ſatiſfacit determinate. Scđo in ſpeciali: ſicut cū quis oꝛat ꝓ ſua con gregatiōe vel ſocietate. Tertio in ge